

ти погрѣжени. Морето, щото прѣемка сичките рѣчны воды въ себе си, казва ли, чи се е напзанило; не. Подобно и богатолюбцецо никога не казва, чи тока що имамъ доволно ми е. Таа страсть е не наситима, като единъ гладенъ, който непрестано иде, а никога не може да се насыти, Сичкъ въ нѣдѣлѣ богатства, предѣла не имѣшѣй, говори Богословъ.

Но **Ѵ** ты богатолюбче! тока твое много собраное имѣніе, за което си си повредилъ животъ и здравіето, и си довелъ дѣшата си до вѣчна мѣка. комѣ ще го оставишъ; ще кажешъ, на чадата си. **Общата** пословица говори така: „На добраго сына не е нѣждно много богатство, а на лошакаго никакъ „А иже уготовалъ еси комѣ бѣдѣтъ; (Лук. гл. гл. ст. к.) Азъ дати кажемъ: видишь ли ты онова велико древо, което е вкоренено дълбоко въ землата, което сосъ своя верхъ се подема высоко на воздѣхъ; което распѣща своите клонови широко; което многѣ подѣлката си прѣемка; това древо като се сабори веднажъ та падне на землата и изсѣхне, тогава който ще, сѣче дарва отъ него. Ты си онова древо, който дълбоко си се вкоренилъ и возгордилъ въ своето благополѣчіе, и говоришъ: Ко обиліе мое мѣ неподвижѣ сѣ въ вѣкъ. (псал. кд. ст. ѳ.) Ты си щото си подигаешъ главата высоко въ гордость и величаніе. Ты щото разширявашъ далеко своата слава, и щото процвѣтавашъ въ честь